

Bevezetés a programozásba 2

8. Előadás: függvénymutatók,
template bevezetés

Osztály

```
class Particle {  
public:  
    Particle(int X, int Y);  
    virtual void mozog( ... );  
    virtual void rajzol( ... ) const;  
protected:  
    double x,y;  
    unsigned char r,g,b;  
};
```

Függvénymutatók

Amikor függvényt hívunk, a szignatúra alapján fix a működés (paraméterek, visszatérési érték)

Hívásnál a processzor utasításolvasó regisztere a függvény elejére ugrik

Ez egy mutató

Eszerint van értelme annak, hogy ezt a mutatót változóként kezeljük, és megmutatjuk vele, hogy melyik függvényt kell hívni

természetesen az adott szignatúrájúak közül

Függvénymutatók

```
void fv() {  
    ...  
}  
  
int main() {  
    void (*f)(); //deklaráció, f nevű változó  
                //ami void típusú, üres  
                //paraméterlistájú függvényt  
                //mutathat  
  
    f=fv; //mutassa fv()-t  
  
    f(); //hívjuk meg amit éppen mutat  
}
```

Függvénymutatók

```
void fv1(int a) { ...  
}
```

```
void fv2(int a) { ...  
}
```

```
int main() {  
    int a;  
    void (*f)(int);  
    f=fv1;  
    f(a);  
    f=fv2;  
    f(a);  
}
```

Függvénymutatók

```
typedef void(*Fvint) (int) ;

void fv1(int a) { ...
}

int main() {
    int a;
    Fvint f;
    f=fv1;
    f(a);
}
```

Függvénymutatók

Sajnos metódus függvénymutatóval nem hívható:
nincs meg az implicit paraméter

Van olyan is, hogy metódusmutató, ahol nem csak a szignatúra, de az osztály is rögzített

De statikus (osztályszintű) metódus meghívható

Hogyan lehet ebből objektumszintű metódushívás? Valahonnan kell keríteni egy implicit paramétert.

legyen a statikus függvény explicit paramétere

Workaround metóduš híváshoz

```
class C {  
public:  
    static void sFv(C *x) {x->Fv();}  
    void Fv() { ... }  
};
```

```
typedef void(*FvC)(C*);
```

```
class Hivo {  
public:  
    Hivo(C *Pobj, FvC Pfvc) {  
        obj=Pobj; fvc=Pfvc;  
    }  
    void call() {fvc(obj);}  
protected:  
    FvC fvc;  
    C *obj;  
};
```

```
int main() {  
    C *c = new C;  
    Hivo h(c, C::sFv);  
  
    h.call();  
}
```


Függvénymutatók általában

Callback függvény

Olyan esetekben, amikor a kontroll nem nálunk van, például realtime eszközhasználatnál

példa: hangkártya programozása, puffer megtelik, a callback függvény dolga a feldolgozás

Érdemes tudni

hogy a virtuális függvények a háttérben metódusmutatókból készült táblázatokat használnak („vtable”). Minden virtuális függvényt tartalmazó objektumnak van egy (rejtett) mezője, ami erre a táblára mutat.

Lehetséges nyomógomb-widget stratégia: függvénymutatók

Az összes widget, ami a programban van, az
eseményciklus, és a viselkedés enkapszulálva
egy Application osztályba

Konstruktorban a widgetek létrejönnek, bekerülnek a
`vector<Widget *>`-ba

Egy `run()` függvényben van az eseményciklus

Egy-egy tagfüggvényben az egyes események
lekezelése

Ilyenkor a tagfüggvényekre látott static workaround
alkalmazásával a nyomógomb widget megkaphatja
az „és mi történjen ha megnyomják”-ot

Más nyomógomb megvalósítások

Üzenet típus bővítése (akár `genv::event`-ből örökléssel)

saját eseményciklust kell hozzá írni

cserébe az események közé be lehet tenni

„megnyomták a 'Bezár' gombot” eseményt is, amit így csak egy helyen kell lekezelni

a windows API körülbelül így működik, és a legtöbb ablakozó eseménytípusa is bővíthető

Más nyomógomb megvalósítások

ŐsGomb és LeszármazottGomb

Az ŐsGomb lekezeli az eseményeket, és eldönti, hogy megnyomták-e. Ha igen, meghív egy virtuális „megnyomtak” tagfüggvényt

A LeszármazottGomb pedig megvalósítja az adott nyomógombhoz tartozó funkciót, például tartalmaz mutatót az Application objektumra, és annak tetszőleges tagfüggvényét meghívja.

Ezt a megoldást használja a Visual Studio, a Borland C++ Builder, a Qt, a wxWindow, és még sokan mások

Más nyomógomb megvalósítások

ŐsGomb és LeszármazottGomb

Előnyei:

világos, egyszerű

minden könnyen megoldható (pl nem kell fix szignatúra, mint a függvénymutatós megoldásnál)

nem csak (egy) függvényt hívhat, rugalmas

Hátrányai:

Sokat kell gépelni (szokás a kódot generálni)

Forward deklaráció kell hozzá, mert az Application-nak kell lennie LeszármazottGomb mutató mezőjének, de annak meg kell lennie Application mutató mezőjének.

template

- Típussal paraméterezett függvény vagy osztály
- pl. `vector<T>`

```
template <typename T>
class TC {
    T mező;
    T fv(T a);
};

...
TC<int> tci;
TC<string> tcs;
```

template példa

```
template <typename T>
class Tomb {
    T *_m; int _s;
public:
    Tomb(int s) : _s(s) { _m=new T[_s];}
    ~Tomb() {delete[] _m;}
    T operator[](int i) const {return _m[i];}
};

...
Tomb<int> t(10); int k = t[1];
Tomb<string> t2(10); string s = t2[1];
```

template működése

- Szövegszerű helyettesítése történik fordítás közben
  - a felmerülő template deklarációknál új forráskód keletkezik a template szövegébe történő behelyettesítéssel
- Emiatt az implementáció elrejtése nem megy
- Előre fordítás sem megy
- Csak az a helyettesítés fordul le, ami deklarálna is van
  - szemantikai hibák csak a példányosítás után jönnek, előtte csak szintaktikai elemzés van

template

Nem lehet elrejteni a template implementációt, a kód a fejlécfájlba kerül

szokás .tcc fájlnevet használni

template

```
template <typename T>
class TC { ...
    void fv(T t) {
        T x=t%10;
    } ...
};
TC<int> tci; tci.fv(); //OK
TC<string> tci; tci.fv();
// ez már nem fordul
```

template függvény

```
template <typename T>
T maxt(const T& a, const T& b)
{
    return a > b ? a : b;
}
...
char k = maxt('a', 'b');
int i = maxt(3, 4);
```

template függvény

- függvénynél nem kötelező kiírni a template paramétert, ha az egyértelmű a függvényhívás paramétereiből
- Hasznos lehetőség meglevő típuskonverziók egységes kezelésére is

```
template <typename T>
string to_str(const T& a)
{
    stringstream ss;
    ss << a;
    return ss.str();
}
```

template proxy

- meglevő típus feldíszítése tagfüggvényekkel
- hasonlít a privát öröklésre, akkor is használható, ha nem lehet örökölni

```
template <typename T>
class matekvector {
    vector<T> v; //meglevő template
public:
    ...
    T& operator[] (int i) {return v[i];}
    T max() const { ... } //extra tagfv
};
```

std::function

- még egy Gomb implementációs lehetőség, tevékenységet std::function-ben tárolni
- A szignatúra így nem beégetett, hanem fordítási idejű paraméter

```
class StdFuncButton: .. {
    std::function<void()> f;
public:
    virtual void action() { f(); }
};
void fv() {ezt kellene meghívni}
StdFuncButton <void()> *b = new StdFuncButton <void()>
(..., fv);
```

std::function

- Ha nem elég a paraméter nélküli megoldás, proxy osztály készíthető
- lambda függvény használatával kiváltható

```
template <typename T, typename Param>
class StdFuncButton: .. {
    std::function<T> f;
    Param param;
public:
    virtual void action() { f(param); }
};
...
void fv(MyApp *host) {ezt kellene meghívni}
... //MyApp konstruktorban:
StdFuncButton <void(), MyApp*> *b = new StdFuncButton
<void(), MyApp*> (... , fv, this);
```

Lehetséges nyomógomb implementációk

- üzenet alapú
- öröklődéses
- függvénypointeres
- `std::function` / funktor / lambda
- Szempontok:
  - szükséges kódmennyiség
  - rugalmasság
  - bonyolultság